

DECLARAȚIE POLITICĂ

SUBSIDIARITATEA SAU DESPRE LUAREA DECIZIILOR LA UN ALT NIVEL

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor colegi,

Mi-am intitulat declarația politică de astăzi *Subsidiaritate sau despre luarea deciziilor la un alt nivel*. Pe scena publică din România a fost des invocat acest principiu, cu precădere în preajma momentului aderării la Uniunea Europeană sau al alegerilor europarlamentare. Construcția Europeană nu deține însă monopolul asupra acestui principiu, acesta putând fi utilizat pentru domenii diverse.

Propunerea legislativă a Uniunii Democrate a Maghiarilor pentru modificarea Legii 315/2004 privind dezvoltarea regională a României pleca, într-o oarecare măsură, de la acest principiu. **UDMR-ul, fiind un partid politic membru al PPE, s-a simțit apropiat din punct de vedere ideologic cu principiul subsidiarității și a propus ca România să fie de acum înainte împărțită în 5 macroregiuni și 16 regiuni de dezvoltare.**

Pentru mulți poate că este o nedumerire faptul că la câteva zile distanță de când propunerea a fost pe ordinea de zi a Senatului, reiau acest subiect. Dar nu trebuie să mire pe nimeni acest lucru. **Și știți de ce?...** Pentru că această inițiativă legislativă, care aduce prin propunerile sale modificări semnificative organizării administrativ-teritoriale, chiar și sub aspectul dezvoltării economice, a trecut miercuri de Senat prin adoptare tacită. Altfel spus, și noi parlamentarii, am aplicat în procesul de legiferare principiul subsidiarității. Ce rost avea să dezbatem noi subiectul acesta când cameră decizională este Camera Deputaților? Prin urmare, **din varii motive și în varii forme**, noi senatorii

am decis că nu mai are niciun sens să ne pronunțăm asupra acestei propuneri în condițiile în care acest proces poate fi făcut mult mai bine de către deputați. Nu am făcut altceva decât să dovedim încă o dată, dacă mai era nevoie, că subsidiaritatea este un principiu aplicabil și atunci când vine vorba de procesul de legiferare din România, trecând legi mai mult sau mai puțin importante prin adoptare tacită.

Așadar, nu mai trebuie să ne mire atunci când presa sau, mai grav, cetățenii ne numesc iresponsabili. Și tocmai din această cauză țin să precizez că este nevoie de o dezbatere serioasă atunci când vrem să facem modificări de acest gen. Știu și eu, la fel ca și dumneavoastră, că în România ultimilor 20 de ani, orice proiect de împărțire administrativă a fost privit cu suspiciune, mai ales când propunerea a venit din partea celor de la UDMR. Viziunea arborată de cele mai multe ori de politicienii români a fost una greșită, pentru că s-a pornit de la premisa că orice tip de amenajare administrativă de acest gen, presupune un preambul al autonomizării unor regiuni pe principii etnice.

A trecut însă perioada în care partidele naționaliste se opuneau vehement oricărui proiect de reamenajare teritorială. Astăzi, ca parte a Uniunii Europene, avem datoria de a fi organizați în regiuni de dezvoltare, bine definite de cerințele Comisiei. **Tocmai de aceea, o clasă politică precum cea românească, trebuie să dea dovadă de maturitate prin acordarea unui interes deosebit unor astfel de proiecte legislative.**

Doamnelor și domnilor colegi,

Reorganizarea administrativ teritorială a României este un punct important al programului de guvernare pe care și l-a asumat premierul Emil Boc în fața Parlamentului. Din punctul meu de vedere acesta este un motiv în plus pentru a nu trata cu superficialitate această problemă. Lipsa dezbaterilor concrete asupra unor astfel de proiecte își fac resimțite efectele în timp. Vedem cum, Raportul Comisiei Prezidențiale de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România semnaleză indirect faptul că regionalizarea de tip benevolă, printr-o simplă alăturare a unor județe, nu a reușit să producă efectele scontate. Altfel spus, s-a observat în timp că lipsa unei strategii, a unei

viziuni născute din dezbateri au generat mai degrabă concurență în interiorul regiunilor, decât conlucrare în vederea diminuării decalajelor de dezvoltare economică.

Cu siguranță că un proiect care propune ca România să fie împărțită pe regiuni, doar pe baza unor criterii generate de date statistice, **fără a ține cont de specificul, de istoria și evoluția zonelor ce urmează să compună aceste macroregiuni, nu face altceva decât să perpetueze o stare de fapt.**

Am dorit să fac toate aceste precizări pentru a-mi exprima explicit poziția de neacceptare a proiectului propus de UDMR, cel puțin în forma actuală, și pentru a susține nevoia existenței unei dezbateri serioase pe marginea problemei regionalizării, pentru că altfel s-ar putea să constatăm prea târziu că și acest lucru s-a făcut în pripă iar efectele nu sunt cele scontate la momentul inițial. Tocmai de aceea propun ca fiecare partid politic să își asume, la nivel programatic viziunea pe care o are asupra organizării administrativ-teritoriale a României.

Vă mulțumesc!

15.02.2010

Senator
Gabriel MUTU

